

Forbrugsafgifter. Samme Regel gælder for Øl af denne Beskaffenhed, der ved Bekendtgørelsens Ikrafttræden henligger paa Toldbod (herunder privat Pakhusoplag), Frilager eller Frihavn.

Ansøgninger om Tilladelse til Indklarerung af saadant Øl stiles til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter og fremsendes gennem det Toldkammer, i hvis Distrikt Indklarerung ønskes foretaget.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Overtrædelse straffes efter Lovene af 16. November 1914 og 7. December 1917.

Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 25. Marts 1915 og 31. August 1915 angaaende Regler for Anvendelsen af Byg ved Ølproduktionen, af 3. April 1917 vedrørende Malt og Byg, af 6. November 1919 og 1. December 1919 om Indkøb af dansk Byg til Anvendelse i Spiritusfabrikationen og til Maltning og af 6. Februar 1920 og 20. November 1920 vedrørende Ølproduktionen.

Udvalgets øvrige Medlemmer (Niels Frederiksen, Hauge, Hedegaard, Thomas Larsen, Lewinsky og Rode) forbeholdt sig henholdsvis i Folketing og Landsting at motivere deres Standpunkt.

Ved den paabegyndte eneste Behandling i Folketinget motiverede Pitzner Forslaget dermed, »at de Grunde der i sin Tid var for at gaa med til Ølrestriktionerne, ikke mere er for Haanden«. De indførtes, fordi det var nødvendigt at bevare Bygget som Brødkorn, men efter at denne Nødvendighed er bortfaldet, formenes det, at det gældende Forbud imod at brygge stærkt Øl bør hæves af Hensyn til Befolkningen og Erhvervene. Herimod anførtes, at den nuværende Ordning ogsaa har social Betydning — som et Led i Ædruelighedsbevægelsen —, og at i det hele Spørgsmaalet ikke er saa fuldt oplyst, at det lader sig gøre uden nærmere Overvejelse at ophæve Restriktionerne. Forslagets Forhandling foresloges derfor af Hedegaard standset og Sagen henvist til Behandling i et Udvalg, hvilket vedtoges. Fra Udvalget afgaves hverken Betænkning eller Beretning.